

Befejezte munkáját a Nemzetközi Újságíró Szervezet kongresszusa

A kongresszus megválasztotta a szervezet új vezetését

A Nemzetközi Újságíró Szervezet V. kongresszusa pénteken befejezte a főtitkári beszámoló feletti vitát. A vita befejezése után a kongresszus jóváhagyta az alapszabály módosítására beterjesztett javaslatot. A módosítás lényege az, hogy az eddiginél több ország képviselőjét vonják be a nemzetközi szervezet vezetésébe.

A kongresszus határozatot hozott a szervezet díjainak odaítéléséről. Nemzetközi újságíró-díjjal tüntették ki az alapításának 50. évfordulóját ünneplő Pravda szerkesztőségét, valamint H. Mujica venezuelai újságíró, főiskolai tanárt.

A tanácskozás részvevői ezután több határozatot hoztak. Az újságírói munka etikai kérdéseivel foglalkozó határozat egyebek között megállapítja:

— Az újságírás alapvető elve a közvélemény igazsághoz hű tájékoztatása. Alapvető követelmény az is, hogy az újságírók beszámoljanak azokról a törekvésekről, kezdeményezésekről és akciókról, amelyek a nemzeti függetlenséget, a szociális haladást, a demokráciát és a szabadságot szolgálják.

A kongresszus határozatot hozott nemzetközi fotó-részleg alakítására is. Ennek egyebek között az lesz a feladata, hogy kiállításokat, rendezéseket, megrendezéseket szervezze a fotóriporterek nemzetközi méretű tapasztalatcseréjéért.

Az újságírók nemzetközi együttműködésének kiterjesztéséről szóló határozat felszólítja a sajtó munkáit: egyesítsék erőfeszítéseiket az újságírók közötti kapcsolatok további erősítéséért. Ugyancsak kongresszusi határozatban rögzítették a Nemzetközi Újságíró Szervezet egyik fontos célját: az újságírói munka színvonalának emelését, nemzetközi méretű tapasztalatcserét, baráti találko-

zók, konferenciák szervezését. A határozat kimondja: a szervezet nemzetközi központot alapít az elmaradott országok újságíró-képzésének támogatására.

Ezután a kongresszus megválasztotta a Nemzetközi Újságíró Szervezet új

tisztikarát. Elnökké ismét Jean Maurice Hermann, főtitkárrá pedig Jiri Meisnert választották.

A kongresszus Jean Maurice Hermann és Szakasits Árpád zárszavával ért véget.

A szakemberképzés reformjáról tanácskoztak az agrárfelsőoktatási intézmények vezetői

Az agrárfelsőoktatási intézmények vezetői pénteken tanácskozást tartottak Sopronban a mezőgazdasági szakemberképzés reformjáról. Bevezető előadást Heckenast József, a Földművelésügyi Minisztérium egyetemi és főiskolai igazgatóságának vezetője tartott.

Az agrárfelsőoktatási intézményekben az oktatási reform céljait az általános szempontokon kívül a mezőgazdaság szerkezetének átalakulása, korszerű nagyüzemi jellegének kibontakozása is meghatározza.

A tartalom és a módszer

A reform ezért itt a mezőgazdaság szakember-szükségletének felméréseivel indult. Az 1960. évi 10 000 helyett 1980-ban előreláthatólag több mint 20 000 felsőfokú végzettségű agrárszakember —

általános mezőgazdasági, kertész-, gépész- és erdőmérnök, valamint állatorvos — dolgozik majd a mezőgazdaságban. Ennek a számnak a megállapításában egyrészt a nagyüzemi gazdálkodás igényeiből, másrészt a szakemberképzés anyagi lehetőségeiből, az oktatási intézmények jelenlegi, illetve a most megindult fejlesztés eredményeként növekvő kapacitásából indultak ki.

A képzés tartalmának és módszereinek reformját az a követelmény alapozza meg, amit a mezőgazdasági termelés most és a következő néhány évtizedben támaszt a szakemberekkel szemben.

A felsőoktatás jellegének megváltoztatása

A mezőgazdaság gyökéres szerkezeti átalakulása, üzemgazdasági és technológiai fej-

lődésének következtében meg kell változtatni a mezőgazdasági felsőoktatás jellegének is. Az állatorvosképzés például a legutóbbi időkig elsősorban az egyéni gazdálkodók állatainak gyógyítását szolgálta, most pedig az állatorvosoknak főképpen a koncentrált nagyüzemi állatállomány preventív egészségvédelméről kell gondoskodniuk, s így feladatuk az állatgyógyászaton kívül az állattenyésztésre és az üzemszervezésre is kiterjed. Hasonló mértékben változtak a követelmények a mezőgazdasági és kertész-mérnököknél is. Az utóbbiaknak például általános zöldség-, gyümölcs- és szőlőtermelési és feldolgozási képzést kell kapniuk, specializálódásokat pedig magas színvonalú fakultatív és szakköri oktatással biztosítani.

Az agrárfelsőoktatási intézmények oktatási reformjában fontos helyet foglal el a gyakorlati képzés. Ennek többek között azért is nagy szerepe van, mert most és még elég hosszú ideig a szakemberek nem kielégítő száma miatt az agrármérnökök nagy része fiatalon kerül vezető munkakörbe a mezőgazdasági üzemekben. Az oktatási reform eddigi vitái azonban tisztázták, hogy a fizikai munka távolról sem meríti ki a gyakorlati képzést, ennek keretében elsősorban üzemvezetést és munkatant kell oktatni.

Tanulmánykezdés — egy éves gyakorlattal után

A termelő munka alapos megismerését segíti elő az előfelvételi rendszer kiterjesztése is. Az idén az elsőéveseknek több mint 10 százaléka így került már az agrárfelsőoktatási intézményekbe, és úgy tervezik, hogy a fiatalok néhány év múlva már csakis előfelvételt, tehát legalább egyéves gyakorlat után kezdhetik meg tanulmányaikat. Ehhez kiépítik azoknak a gazdaságoknak hálózatát, ahol a már felvételt nyert leendő főiskolások megfelelő irányítás mellett fizikai munkát végeznek és elméleti oktatást is kapnak. Ezzel biztosítják azt is, hogy a leendő agrárszakemberek már tanulmányaik megkezdése előtt saját gyakorlati tapasztalataik alapján eldönthessék, valóban van-e kedvük, hajlamuk a mezőgazdasági pályára. (MTI)

Vidám népiünnepélyek Csongrád megyében aiktományunk ünnepén

Augusztus huszadikát vidám népiünnepélyekkel köszöntik Csongrád megyében is. A városokban és falvakban több mint hatvan nagygyűlésen emlékeznek meg a nap jelentőségéről. A ligetekben, kirándulóhelyeken laciakonyhák, büfék százait állítják fel. A szabadtéri színpadokon mintegy hatvan öntevékeny művészeti együttes lép fel ezen a napon. Számos termelőszövetkezet hívta meg ünnepségére a patronáló üzemek küldöttsé-

mutatta a jogásznapi megnyitó elnökség is, melyben a Hazafias Népfront, a Magyar Jogász Szövetség, a budapesti, pécsi és a Szegedi Tudományegyetem jogi karainak, a Magyar Tudományos Akadémia Állam- és Jogtudományi Intézetének képviselői, a bírósági, ügyész-ségi, belügyi, ügyvédi szervezetek képviselői foglaltak helyet. Igen sok tanácsag is megjelent a tanácskozáson.

Méltóképp vezette be a jogásznapi a Közgazdasági és Jogi Könyvtár Vállalat könyvkiállítása, melyet Biczó György, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke nyitott meg.

Ezt követően dr. Antalffy György, mint a Magyar Jogász Szövetség Csongrád megyei szervezetének elnöke, megnyitotta a jogásznapi, majd dr. Markója Imre, az MSZMP Központi Bizottságának alosztályvezetője „Jogpolitikai időszerű kérdései” címmel tartott előadást. Többek között rámutatott arra, hogy az utolsó esztendő politikájának eredményeként államunkban

jelentősen kiszélesedett a hatalom gyakorlásának osztálybázisa.

A munkásosztály diktatúrájának, vezető szerepének szilárd és következetes érvényesülése mellett fokozatosan egyre szélesebb tömegek vesznek részt benne. Az utóbbi évek fejlődése mutatja azt is, hogy már a mi állami és társadalmi életünkben is

jelen vannak azok az elemek, amelyek alapján nálunk is fokozatosan kibontakozhatnak az önszépítő állam mechanizmusának részei.

Ez a fejlődés főként az államhatalmi népképviselői szervek, ezen belül az országgyűlés és a tanácsok vá-

lasztott testületi szervei szerepének növelésében, valamint az eddig állami szervezetek által ellátott teendőknek társadalmi szervezetekre való átruházásában, végül a társadalmi szervek belső demokratizmusának továbbfejlesztésében és munkamódszereinek fejlesztésében jelentkezik leginkább. Számos példával illusztrálta az előadót a szocialista törvényszerű fejlődéséből folyó követelményeket a büntető igazságszolgáltatás és az államigazgatási munka különböző területein egyaránt. Részletesen foglalkozott az SZKP XXII. kongresszusának tanulságaival, amelyeket a mi viszonyainknak megfelelően kell érvényesíteni. Ennek kapcsán rámutatott arra, hogy a szocializmus alapjainak lerakása, ezzel együtt a szocialista államiség új elemeinek érvényesítése hazánkban is

számos vonatkozásban érinti államszervezetünk és jogrendszerünk fejlődését.

Az előadást követő több konzultációs kérdésre Markója elvtárs válaszolt. A felmerült konzultációs kérdésekre kapcsolódva dr. Benedek Jenő, a Magyar Jogász Szövetség főtitkára az egyes jogász feladatok mikénti ellátását vázolta.

Ezt követően az első napi tanácskozás dr. Antalffy György elnöki zárszavával ért véget.

Ma délután 10 órakor került sor — ugyancsak a tanácskozó disztermében — dr. Beér János egyetemi tanár »A helyi tanácsok kialakulása és fejlődése Magyarországon 1945—1960« című munkájának ankétjára, melynek referensei: dr. Antalffy György egyetemi tanár, dr. Bihari Ottó egyetemi tanár és dr. Dallos Ferenc miniszterhelyettes, a Minisztertanács tanácsszervek osztályának vezetője.

A pártélet eseményeiből

Kibővített vezetőségi ülést tartottak a ládagyár párt-szervezetében, ahol az üzemi bizottság titkára bejelentette: az üzem szocialista brigádjai teljesítették kapott feladataikat. Javasolta, hogy az anyagtérben is szervezzék szocialista brigádokat, mert ennek megvannak a feltételei. A szegezóműhelyben dolgozó szocialista brigád vezetője megköszönte a műszaki vezetőktől kapott segítséget, amely nagyban elősegítette vállalaik teljesítését.

Megkezdődtek a pártkongresszus előtti küldöttválasztó taggyűlések előkészületei a sertéshizlalda pártszervezetében. Az elmúlt négy évben végzett munka alapos felmérése céljából négytagú brigádot jelöltek ki, amelynek tagjai: Patakfalvi János, Gyenes Endre, Csácho Márton és Temesvári András elvtársak.

A Szegedi Vasöntőde kom-

*

Behatóan foglalkoztak a VIII. pártkongresszus tiszteletére indított munkaversennyel a Táncsics Termelőszövetkezet pártszervezetének vezetőségi ülésén. A szövetkezet négy növénytermesztő brigádja vállalta a kukorica, a burgonya, a fűszernapirika és a paradicsom időbeni betakarítását. Az egymással is versenyző brigádokban ismertetik a párttagok, hogy a szövetkezet vezetősége nagyobb összegű pénztalamban részesíti a versenyben legjobb eredményt elérő brigádot.

*

Vincze József elvtárs felszólalt a felsővárosi párt-szervezet legutóbbi vezetőségi ülésén. Megállapította, hogy a II. kerületi tanács mezőgazdasági osztálya nem ismeri eléggé, hogy a termelőszövetkezetekben milyen a munkafegyelem. A mezőgazdasági osztály negatív észrevételei alapján ugyanis a pártszervezet tagjai beszélgettek szövetkezeti gazdákkal és kiderült: azok, akiket lustasággal, semmittevéssel vádoltak, igenis rendszeresen dolgoznak a közös gazdaságban.

Túl kell adni rajta

Az ésszerűtlen gazdálkodásból kár származik

Egy normális méretű ember nem vesz magának három és fél méter ruhaszövetet, ha öltönyt akar csináltatni, s nem tart otthon senki, mondjuk, két mosógépet. Kár lenne a belefektetett pénzért. Mennyivel inkább az, ha üzemek halmoznak felesleges készleteket, hiszen akkor nem egy embert érint az ésszerűtlen gazdálkodásból származó kár, hanem az egész népgazdaságot.

Csökkennek a készletek

Sok baj volt tavaly, tavalyelőtt még a szegedi üzemek készletgazdálkodásával, de az idén végre változott a helyzet. Míg 1959—61. között folyton emelkedtek a készletek, 1962 januárja óta fognak.

Miért nőttek akkor, és miért csökkennek most? A múlt években nem sorította senki a vállalatokat arra, hogy a raktárakban csupán annyi anyagot, alkatrészt tartsanak, amennyit valóban fel is lehet használni egy adott időszakban. Elkényelmesedtek, hiszen számukra előnyösebbnek látszott, ha kéznél volt nemcsak az, ami kell, hanem az is, ami lehet. S emellett az anyagbeszerzési körülmények, az ellátási zavarok, s rendelésekkel kapcsolatos bizonytalanság is előretartásra kényszerítette őket.

Ma sem tökéletes a munka

Végre azután 1961-ben központilag rendezték egy-

egy üzem készletnormáit. Azóta a megengedett mennyiségnek kevesebbet a termelés szempontjából nem érdemes tartani, többet meg azért nem, mert a nemzeti bank által kiszabott büntetőkamatok miatt a vállalati nyereség rovására megy. Nyilvánvaló, hogy azokban az üzemekben, ahol még év végén nagy készletek voltak, igyekeznek mielőbb megszabadulni tőle. A juteárugyárban például 20—25 százalékos csökkenés következett be.

Persze, azért ma sem tökéletes még mindenütt a készletgazdálkodás. A tapasztalat azt mutatja, hogy a gazdálkodás alá vont alapanyagoknál még több helyen norma feletti készletek találhatók. Ennek legtöbbször még most is a túlzott óvatosság, az előretartás az oka, néhol viszont a gyártmányösszetétel megváltozása hozta magával. Előfordul az is, hogy a vállalat, meg a felüyleleti hatóság különböző álláspontokra helyezkedik a készletidőnormák megállapításával kapcsolatban, mint a ruhágyár és a ruhaipari igazgatóság esetében.

Azokkal az anyagokkal ügyesebben bánnak, amelyekre nézve nincsenek kötelező gazdálkodási előírások, s csak ritkán halmoz-

nak fel felesleges készleteket. A befejezetlen- és a készártermelés adatai is azt mutatják, hogy az üzemek igyekeznek minél kisebb mennyiséget tárolni belőlük. Ha mégis előfordul, többnyire a szállításhoz szükséges hiánya miatt gyűlnek össze.

Nemcsak pénzügyi feladat

A felesleges készletek közé tartoznak az immobil, nem mozgó, közhasználatú, de rossz kifejezéssel: elfekvő készletek is, melyekre semmi szükség sincs a vállalatoknál. Szerencsére ezekből szintén mind kevesebb található már. A példa ismét a Szegedi Juteárugyár lehet, mely az utolsó darabig túladdott rajtuk. A felesleges állócszközöktől előre elkészített terv szerint folyamatosan szabadulnak meg az üzemek. S ne feledjük, azt a gépet, mely az egyik gyárban hasznavehetetlen volt, másutt még érdemes felszerelni.

Sokat javult tehát a szegedi üzemek készletgazdálkodása, de azért még bőven akad mindenütt tennivaló is vele kapcsolatban. A legfontosabb az volna, ha a vállalatok nemcsak pénzügyi problémáinak tekintenek, s nem hárítanak a feladatokra egyedül a főkönyvelőkre. Az ésszerű gazdálkodás a műszaki vezetők számára éppen olyan kötelező, mint másoknak.

F. K.